

L I T E R À R I E S

Al meu bon parent Dr. Angel Viladrich el jorn de sa primera Missa

Bon punt nat, ja l'aigua santa devallà sobre'l teu front, i ta formosor ja encanta a Déu, qui fill seu t'infanta i'ls seus raigs en tu difon.

I tan bell te contemplava la fe del teu bon padrí, que'l nom d'Angel te posava, puix ta ignocència marcava de ta vida al bell destí.

I quan ta ment s'esbadellava als raigs de la veritat, com tremolosa poncella, copçant-li la meravella de Jesús sacramentat.

Encés d'amor i ignocència, com un Angel del Senyor, de Jesús sents la presència i amb altres anhels ta essència li dons dintre del teu cor.

Més tard, beus l'alta doctrina del Doctor Angelical, puix providència divina a ésser Angel et destina del seu Consell eternal.

O! el gran Consell! Els Congressos i les Corts constituents i assemblees d'interessos.... i ço que agite entre excessos al món com mar turbulent....

Dels infants sols són juguines, són ombres que van passant, si a comparar-los t'obstines al Consell que les divines Persones estan formant.

I esperen els cels sospesos divina decisió, més, en saber-la, sorpresos, resten muts. O! resten presos d'esglai i admiració.

Per salvar la massa impia dels mortals, la Trinitat, l'Angel que'l Consell envia és... ¡pasmu's cels! qui ho diria! el matetix Verb encarnat!

El nom d'angels l'acomvoia mentre Ell misteri aclareix que'ls omple d'esglai i joia, ¡Déu qui naix d'una humil noia que treballa i obeeix!

D'amor i pau sa doctrina als homes va predicant; de sa ciència divina doll puríssim que'ls propina i als llurs esprits va amotllant.

Cura'ls malalts, enllumena als cecs, ressucita'ls morts, escampa a tot bé a mà plena, i rep en camvi la pena de la creu amb sos horrors.

Mor com xai, prorenç alhora, com lleó imperi infernal ressucitant a bona hora; ¡La seva mort atresora la deù de vida immortal!

Al cel munta amb la natura que en son missatge adquirí, mes son missatge perdura, delegat als qui procura el seu caràcter diví.

Tu ets un d'ells, i Crist t'envia com Angel del gran Consell; per tu Cel i Terra unia suara; en ta má oferia sacrificat diví Anyell.

En tu, divina lloança de Crist serà l'oració, que flairosa a Déu s'avança i baixa com pluja mansa de gràcies en abundó.

Tu els pecats, com Crist perdones, o en tu els perdó Jesucrist, de vida eterna tu dones paraules, tu proporciones consol al malalt i al trist.

Tu ets de sacraments ministre, partint de gràcia el tresor, per tu l'home al gran registre Déu escriu, i al llop sinistre l'arrenques com bon pastor.

Si així fent bé et persegueixen com a Crist ton principal, o Angel seu, i't malfereixen? No temis, és que't teixeixen la corona triomfal.

J. V., Pvre.

FLORS

Boniques i gemades les flors de l'Univers. Quan floreixen les prades, el món què bonic és!

Cercant les flors boscanes, nascudes al jardí, de tantes qu'he trobades no sé quines collí.

Què bella n'és la rosa, quan dóna el séu esclat! Sa testa esguarda roja el seu enamorat.

Ben prompte sa despulla, quan més atrau sa fulla, burlant el nostre afany; la flor se'ns aparenta com somni que'ns alenta per rebre un desengany!

Ramon Valls Pujol.

QUARESMA

Oh cor! que tan gaudíres del beire mondanal, que tots els plaers fruïres en folla bacanal, sossegat i medita.... què't queda d'aquells plaers? El Crist avui t'invita al gaudí de goigs vers. Mes, ans, fés amb urgència examen del passat i al foc de penitència hi cremes tot pecat: aixís hauràs clemència, aixís seràs salvat.

Ramon de Olius